

En medarbejder, der tager imod arbejdsgiverens tilbud, kan i mange tilfælde meget nemt komme til at betale over halvdelen af det, som behandlingen har kostet, i skat. Det kan jo i mange tilfælde betyde, at en medarbejder siger nej til et tilbud, på trods af der er ventelister eller mangel på tilbud i det offentlige system. At en medarbejder må vente længe på behandling, kan også medføre, at man måske kommer i den situation, at man bliver nødt til at fyre en ellers meget god medarbejder. For det andet kan medarbejderens afslag på et tilbud fra arbejdsgiveren betyde, at behandlingen slet ikke bliver foretaget, og så er man jo ude i en helt anden situation, hvor både det menneskelige aspekt og mange andre ting støder til.

Vi mener, at CD's forslag vil betyde en offentlig besparelse og en forkortelse af ventelisterne, og dertil kommer også virksomhedernes mulighed for at få en medarbejder, der har et alkoholmisbrug, på ret køl.

Vi mener, at problemet med alkoholmisbrug er underprioriteret i forhold til de betragtelige samfundsmæssige omkostninger, som jeg nævnte før. Sundhedsministeriets rapport fra januar 1997 om de samfundsmæssige konsekvenser giver også et tydeligt billede af den samfundsbelastning, som alkoholmisbruget medfører. Som også en ordfører har sagt, drejer det sig om mellem 9 og 12 mia. kr. om året.

Vi er som sagt overbevist om, at virksomhederne har meget at byde i den sociale indsats over for de medarbejdere, som vi her taler om. Forslaget vil styrke virksomhederne yderligere, og vi mener i hvert fald ikke, det bør være skattesystemet, der er til hinder for, at man får gjort en vigtig indsats over for alkoholmisbrug.

Jeg vil gerne endnu en gang sige tak for den åbning, som jeg følte skatteministeren kom med. Jeg føler, at den skatteminister, som vi har nu, har bevæget sig meget. Skatteministerens forgænger, hr. Carsten Koch, sagde jo under valgkampen, at regeringen og også han som skatteminister var meget villig til, at man kiggede på dette problem, og det føler jeg vi får gjort.

Jeg føler også, at vi får løst problemet, og dermed vil jeg gå over til at sige tak til det flertal, som har vist sig her i Folketingssalen i dag, for at ville hjælpe CD igennem med forslaget. Og jeg vil gerne spørge skatteministeren, om han måske kan tilkendegive, hvornår skatteministeren vil fremkomme med et forslag. Er det, når den nye folketingssamling starter, at mini-

steren kan komme med det endelige forslag, som tager hånd om de her ting?

Der har også været nogle negative bemærkninger. Jeg synes, at CD's tidligere sundhedsminister så fint har været inde på det problem, som hr. Frank Aaen og også den radikale ordfører, som ikke havde sådan de rigtige fornuftige synspunkter, rejste. Men jeg føler alligevel, at det flertal, der tegner sig, er villig til, at vi får forslaget igennem. Afgrænsningen af, hvad det er, det drejer sig om, føler vi som sagt, vi har foretaget i CD, og vi føler også, at det, at man får nogle klinikker, som man kan sige god for på det sundhedsmæssige område, også er noget, vi i forbindelse med dette forslag kan få på plads.

Så jeg vil slutte med endnu en gang at sige tak til alle ordførerne og selvfølgelig mest tak til alle dem, der har været positive, og tak til ministeren. Måske kunne ministeren løfte sløret for, hvornår ministeren vil komme med det endelige forslag.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Hr. Frank Aaen startede debatten med at stille mig spørgsmålet, om det her ikke betød mistede skatteindtægter og som følge deraf også en mindre økonomi til eventuelt at gøre noget i det offentlige sygehus- og sundhedsvæsen. Dét må jeg sige til hr. Frank Aaen, at hvis man gennemfører et forslag med dette indhold, vil det alt andet lige selvfølgelig betyde, at der kommer færre indtægter. Får man færre indtægter, har man selvfølgelig også mindre at bruge af, og så er det en politisk beslutning, hvor det eventuelt manglende provenu skal hentes ind, eller hvor man skal lade være med at have en udgift. Sådan forholder det sig selvfølgelig i denne sammenhæng som i alle mulige andre.

Så var det hr. Aage Frandsen, der sagde, at han håbede, vi kunne få opregnet problemer og principper i en betænkning. Jeg synes nu, vi skal diskutere lidt med hinanden, hvordan vi håndterer det videre forløb. Er det mest hensigtsmæssigt, at vi afgiver beretning eller simpelt hen aftaler konkret, hvordan vi sætter os omkring et bord og får det her forhandlet videre? Jeg mener, at der stadig væk er ganske mange spørgsmål, det er vigtigt vi får snakket grundigt igennem med hinanden, og derfor vil jeg i hvert fald være ked af på et tidspunkt, hvor der er udestående spørgsmål, at vi begyndte at binde os til en konkret modelløsning, som vi måske efterfølgende risikerede at få pro-